Zəngi dərəsi, Yaz yurdu düzü, Tək Pir və Qalağ yüksəkliyi qoynunda Şəhid məqamları

Qobustan təbii-coğrafi bölgəsində Mərəzə yaylası ilə Ləngəbiz tirəsi arasında, Pir Seyid/Pirsaat çayının sol qolu, quruyan Zəngi çayı hövzəsində, alçaq təpəli-hündürlüklü Muradağa yüksəkliyi ətəklərində, quru çöl şəraitində yerləşən Cəmcəmli kəndinin I-II Vətən müharibələri (1988-1994-cü və 2020-ci illər dövrü) tarixində Şəhid olmuş, kənd qəbirstanlığında Müqəddəs Məqama qovuşan Ərənləri sırasında Ramil Biləsuvar oğlu Hidayətovun (28.08.1974-31.01.1994) adı xüsusi hörmətlə yad edilir və unudulmaz xatirəsi kənd sakinləri tərəfindən əziz-xələfliklə qorunub-saxlanılır...

Xanım ana müqəddəs məqamda.

Vətən sevgisi ilə ruhən yoğrulmuş ocaqda doğulmuş Ramil hələ uşaqlıq illərindən yaddan çıxmayan bir çox xatirələri ilə hələ də doğmaları, əzizləri, yaxınları arasında və cəbhə silahdaşlarının yaddaşlarında xatırlanır. Hələ uşaqlıq illərindən ciddiliyi, diqqətli və təmkinli olmağı ilə ailədə və həmyaşıdları arasında seçilməklə O, unudulmayan həyatı ilə şərəfli Ömür tarixinə cavan canı-müqəddəs qanıyla pozulmaz bir imza atmışdır, Dövlətimizin bütövlüyü, Xalqımızın varlığı naminə...

Orta təhsilini Şəhid R.A.Babaşov adına Cəmcəmli kənd tam orta məktəbində başa vurduqdan sonra (1992-ci ildə) Vətən /Vətəndaşlıq borcunu Azərbaycan Ordusu sıralarında keçirsə də, torpaqlarımızın işğalı ilə mənən barışmayan Ramil 1993-cü ilin sonlarında yenidən Xüsusi Təyinatlı Hissədə (əvvəlcə Qusar rayonunda, sonra Bakı şəhəri yaxınlığında) hərbi-təlimlərə yiyələnmiş, döyüş hazırlığı keçdikdən sonra Tərtər rayonunda hərbi hissələrdən birinə (Səhlabad kəndi ərazisində yerləşən) göndərilmişdir. Hərbi xidmət və cəbhə döyüşlərində silahdaşlarından Daşqın Qəşəm oğlu Qəniyev (1975, Qobustan şəhəri), Məhman Aslan oğlu Məmmədov (1974, Sabirabad rayonu, Ulucalı kəndi) hələ də onunla bağlı xatirələrini unutmamış və Ağdərə-Tərtər cəbhə xətti boyunca birlikdə keçirdikləri kəşfiyyat əməliyyatlarında Ramilin həmişə öndə getdiyi, tapşırıqları səhvsiz icra etdiyi, döyüş meydanının iqlim-relyef çətinliyinə sinə gərdiyini, aclığa-susuzluğa məhəl qoymadığını...dilə gətirir və həm də dostluq etdikləri Ramilin Şəhir Ruhunu ehtiramla yad edirlər.

1993-cü ilin oktyabr ayında Suqovuşan su anbarı-Tərtər çayı hövzəsindən keçən cəbhə xəttində gedən ağır döyüşlər zamanı Rami Biləsuvar oğlunun da iştirakı ilə zabit-əsgər heyəti çətin relyef örtüyü, kəskin iqlim şəraiti onların iradəsinin qırmamış, əksinə, güclü hərbi təchizata malik düşmən hücumunun qarşısını ala bilmişlər.

Yuxarıda adları çəkilən Qaziler Kəlbəcər-Ağdərə yolu istiqamətində 1994-cü ilin 30-31 yanvar günlərində gedən qanlı döyüşlər səhnəsini xatırlayır, Ordumuzun zabit-əsgər heyətinin bütün çətinliklərə baxmayaraq mərdliklə döyüşdüklərini, amma itkisiz olmadığını təəssüf hissilə qeyd etmişlər.

Şəhidlər sırasında 20 yaşlı Ramil Biləsuvar oğlu da olmuşdur...

Məktəb yoldaşı və Ağcabədi-Haramı düzü cəbhə bölgəsində 1992-ci ildə bir yerdə hərbi xidmətdə olmuş həmkəndlisi Yalçın Qələm oğlu Əyyubov (1975) düşmənlə üzə-üzə olduğları vaxtda da Ramilin təhsildə nümunəvi olduğunu, xidmətdə vətənpərvər əsgər kimi yaddaşlarda qaldığını vurğulayır.

Anası Xanım Abdulla qızı Hidayətova (1949) Şəhid Anası olduğunu həm də ona görə qürurla daşıdığını dilə gətirir ki, Ramil hərbi xidmətdən qayıtdıqdan sonra Vətənimizin işğalda, Ana-Bacılarımız təhlükədə ikən evdə rahatlıq tapmadı, çağırış gözləmədən könüllü olaraq cəbhəyə yollandı.

1993-cü ilin iyun ayı günlərinin birində gözləmədiyimiz halda əlində çağırış vərəqi gəldi ki, nəhayət, sabah mən cənhəyə gedəcəm...Boş vaxtlarında evdə həmişə idmanla məşğul olurdu (kəndin altında "Tək çappa" deyilən yerdə) ki, fiziki hazırlığı yüksək olsun. Təhsilini Türkiyə Cumhuriyyətində almağı arzu edirdi, məktəb illərində biliklərə yiyələnməyə üstünlük verirdi, riyaziyyat və tarix fənnlərini mükəmməl bilirdi...

Onun bu hərəkəti Qobustan rayon Hərbi komissarlığı tərəfindən başqalarına nümunə kimi göstərilirdi...

Kiçik qardaşı Amil Biləsuvar oğlu da (1980) xatırlayır ki, 1992-ci ilin qış aylarında hərbi hissədən buraxılan Ramil (corab əvəzinə ayağına alt paltarının qolunu geymişdi) səbirsizliklə gözləyirdi ki, onu hərbi xidmətə çağıracaqlar, evdə rahat ola bilmirdi, gözləri yolda qalmışdı. Axırda özü könüllü getdi ki, bəlkə mən yaddan çıxmışam....və hardasa 7-8 aydan sonra Şəhid oldu...

Xanım ana və Ailə üzvləri (həyat yoldaşı Biləsuvar Şahnəzər oğlu (1942) 1986-cı ildə vəfat edib, oğulları Azər (1967), Diləqəm (1970), Amil (1980), qızları Ziyafət (1972), İlhamə (1978), Billur (1982), doğmaları, əzizləri...) Şəhid Ramilin xatirəsini unutmadığı kimi, həm də bu ocaqda Ramilin doğulacağına, Əmisinin adına layiq Vətən övladı olacağına əmindirlər.

Amin, İnşallah!

Qismət YUNUSOĞLU
Bakı Dövlət Universitetinin müəllimi

Qeyd: Yazının hazırlanmasında həm də Qobustan rayonu, Cəmcəmli kənd sakinləri Məhəmməd Sarvan oğlu Bayramovun (1952) və Şəmşir Babasən oğlu Əhlimanovun (1974) məlumatlarından istifadə edilmişdir.